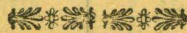

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΠΕΡΦΕΤΑ,
ΠΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΜΕ ΣΤΙΧΟΥΣ ΤΟΥ ΜΟΛΦΕΤΑ.

Τρίτον ἔχω χρόνον
σ' τ' Ἀργυστόλι θρόνον.

ΤΡΙΣ τοῦ μηνὸς « Ζιζάνιον » πρὸς τὸ παρὸν θὰ βγάω
ὁσάκις μένων ἄεργος δὲν ἔχω τί τὰ κάω.
ἂν ὅμως ἐποστηρίξῃς μου δῶστε πατριῶται
τετράκις σὰς ἐπὶ σχομαι τὰ τὸ ἐκδίδω τότε,
πλὴν ἐπεὶ δὲ στεροῦμεθα χρημάτων κατ' αὐτὸς
ἀνάγκη πᾶσα κάχωμε κ' ἡμεῖς συνδρομητάς.

Τρεῖς μ' ἄλλες εἴκοσι τοῦ Ὀκτωβρίου.
Ζήτω κ' ὁ σύνδεσμος τοῦ Ληξουρίου.

Χίλια δεκαπέντε κ' ἐννενηντα τέσσαρα
πάλιν ὁ Μογγόλος φίλος μὲ τὸν Καίσαρα.

Πέντε δὲ γράμματα χάρτινα ὁ προπληρόνων μόνον
συνδρομητὴς μας γίνεται εὐθὺς γὰρ ἓνα χρόνον
κ' ἂν εἶναι σ' τὴν ἀλλοδαπὴν χρυσὰ θὰ στείλῃ ἔξῃ
γὰρ τὰ μπορέση ὁ Μαρῆς στὰ ἔξοδα κ' ἀνθῆξῃ,
νὶ συνδρομαὶ θὰ δίδονται ἀμέσως πρὸς ἐμένα
τὰ φύλλα δὲ ὡς πάντοτε δέκα λεπτὰ τὸ ἓνα.

Νύμερα σαράντα πέντε,
« νὰ μοιράσουμε, ἀυθενταί. »

Ἀρθρον μονάκριβον, μακρὸν κ' ὠραῖον
διὰ τὸν σύνδεσμον τῶν Ληξουραίων.

Α'.

Τὴν μνήμην ἐορτάζοντες τ' ἁγίου Γερασίμου
κ' ἡμέρας εὐστῆς δι' ἡμᾶς μεγάλης κ' ἐπισήμου,
συνέπεσε νὰ ἴδωμεν καὶ ἄλλην τελετὴν
τὰ μάλιστα ἐπίσημον καὶ δὴ ἐπαινετὴν,
τὴν τοῦ συνδέσμου δηλαδὴ τῶν ἐργατῶν ἐν Πάλῃ,
καὶ τὴν ὁποῖαν πρέπει νῦν ἡ Μῦσα μου νὰ ψάλλῃ
καθ' ὅσον ἦτο πράγματι μεγαλοπρεπεστάτη
καὶ σ' τὰ καλὰ ἐθόλωσε τ' Ἀργυστολίου τὸ μάτι.

Σήμερον ἐν ὀνόματι καὶ προτροπῇ Κυρίου,
χαρὰν εὐαγγελίζεται ἡ πόλις Ληξουρίου
κ' ἐγκαινιάζει σύνδεσμον ἀλληλοδοθησίας
συνάδοντα μὲ τοῦ Χριστοῦ τῆς ἐντολῆς « ἀς θείας »
κ' ἁγιασμοῦ προδίδεται τὸ πλῆθος ἐν σιγῇ
καὶ πᾶσα ἡ μεγίστη τῶν τυπαλδέων γῆ
καὶ τέλος πάντων σήμερον σ' τῆς Πάλῃς τὰ ἐδάφη,
χρυσοῖς, ἡ δόξα, γράμμασιν, τὸ ὄνομά της γράφει.

Σήμερον οἱ αὐτόχθονες τῆς νήσου Κολομβίας,
λαμβάνουσιν ἐν ταραχῇ καὶ τέκνῳ καὶ συμβίας,
καὶ σ' ἓνα πλάτωμα εὐρὺ, παρὰ τὴν προκυμαίαν,
συνδέσμου ἀδελφότητος ὑψώνουσι σημαίαν,
ἀσάπτουσαν ἐν ταῖς χερσὶν τοῦ Μπάμπη τοῦ Τριμπούκη,
ποῦ ἐφοροῦσ' ἓνα γκελὲ, κολὰρ ντὶ χλωροκοῦκι,
καὶ μιὰ Δελλαπορτέικη ἀτσάκιγν βελάδα,
ποῦ ἄλλῃ, ἔτσι νόμπιλε, δὲν ἤρθε σ' τὴν Ἑλλάδα.

Σήμερον ἡ ἐμφάνισις Νομάρχου καὶ Δεσπότη,
ἐνθουσιάζει τὴν ψυχὴν ἐκάστου Ληξουριώτη,
καὶ στρίβουν τὰ μουστάκια τῶν γελῶντες χαριέντως
ὁ Ρίλος ὁ Γεράσιμος κ' ὁ Νάνος ὁ Μαρέντος.
Σήμερον ὅλοι θέλουνε νὰ τρέξουνε σ' τὸ φόρο
περίεργοι νὰ μάθουνε πῶς φέρει τὸ βαπόρο
καὶ μόνος φαίνεται ἀπὼν, οὐδὲν προσμένων κέρδος,
ὁ κυνικὸς φιλόσοφος Σαβδόκης ὁ Λοβέρδος.

Πᾶσα ἡ γῆ, ὡς γέγραπται, ἡλλάλαζεν Κυρίῳ
ἐν τούτῳ τῷ ἐκπνέοντι μηνί, ἐν Ληξουρίῳ.
Ὅποια, ἐν τῇ δόξῃ τῆς ἡ γείτων αὐτῇ πόλις,
ἡ ἀριθμῶσα πολιτῶν ἐξ χιλιάδας μύλις!
Εἶναι λαμπρὸν τὸ αἶσθημα τοῦ εὐκλεοῦς λαοῦ τῆς
πλὴν ἀγαλμα μετάλλινον, οὐκ ἔχουσιν ἐν τούτοις.

B'.

Ἦτο τετάρτη ἀκριβῶς τῆς μεσημβρίας ὥρα,
ὅτ' ἐφθασεν ὁ σύνδεσμος ἀπὸ τὴν ἄλλῃ χώρα
κι' εὐθέως τῇ διαταγῇ δημάρχου καὶ δετόρου,
ἀντήχησαν οἱ κώδωνες οἱ τοῦ Παντοκρατόρου,
ἐκ δὲ τοῦ ἤχου ἄπασα ἡ πόλις ἐπληρώθη,
καὶ οὕτω τῆς ἐνάρξεως τὸ σύνθημα ἐδόθη
κι' ἐσείσθη γῆ καὶ οὐρανός, καὶ τὸ Ληξουρίο ὅλο,
τὴν ὥρα ποῦ ἐβγήκανε ἀφ' τοῦ κανὸς σ' τὸ μῦλο.

Σαράντα ἀστυφύλακες φοροῦντες νέα κράνη,
ἐβάλλαν' ἐν τῷ μέσῳ τους τὸ πρόεδρον τὸ Τζάνη,
κι' εὐθὺς καθὼς ἠνώθησαν τὰ δύο σωματεῖα,
καὶ πρὶν ἀκόμη φθάσουνε νὰ μποῦνε σ' τὴν πλατεία,
ἀρχήσανε χαιρετισμούς, φιλήματα καὶ ζήτω,
καὶ μόνον, φίλοι μου, παρὼν εἰς ὅλ' αὐτὰ δὲν ἦτο,
ὁ τετραπέρατος Μυτᾶς, γιὰτὶ ἐπανηγύριζε
καὶ τὸ νιμφοῦστι φυσικὰ ἄλλοι τὸν ἐτριγύριζε.

Ἐτόῦτα βλέπωντας κι' ἐγὼ, δὲν εἶχα ἡσυχία,
καὶ μοῦρε, τρεῖς φορές νὰ πῶ «ζήτω ἡ ἀναρχία»
ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ Αὐλιχὸς ὁ φίλος Μικελᾶκης,
νὰ εἶμαι ἦτονον ζωηρός, μοῦ ἔχει πῆ πολλάκις,
γιὰ τοῦτο μετενόησα ἀνακραυγᾶς μόνον,
«ζήτωσαν οἱ Ἀρμόδιοι τῶν νεωτέρων χρόνων»
ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ εἰς αὐτὸ μοῦ φώναξαν «σκασμὸς»
φωνάζω «ζήτω, μοναχά, ὁ Σοσιαλισμός.»

Ὁ Μικαρούνης ὁ τρανὸς, κρατῶντας τὴ σημαία
ἐτρανταξε μὲ μὴ φωνὴ ὅλην τὴν προκυμαία
κι' ὁ Στρόκος ἀπὸ τῇ χαρὰ πῶς βρέθηκε μαζί του
κᾶπω; θὴν ἄρησ' ἀνοικτὸ, ποῦ λέν, τὸ μαγαζί του
κι' ἀρχήσανε τρεῖς τέσσαροι νὰ τὸν κοροϊδεύουνε
καὶ πρέτσα δίχως τρίματα νὰ τοῦ συανογυρεύουνε
πλὴν, τόσον ἡ ἰδέα του ἦτανε σηκωμένη
ποῦ δὲν ἐκαταλάβαινε αὐτὸ ποῦ τοῦ συμβαίνει.

Ἐξίσταντο καὶ ἴσταντο, οἱ ἐξ Ἀργοστολίου
δρῶντες τὰ σπετάκολα τῶν γόνων τοῦ Παλίου
ἅτινα εὗρον ἄξια δεινότητος πολλῆς
ιδίως δὲ ὁ φίλος μου, Ἀρσένης Νικολῆς
ὅστις καὶ βλέπων στολισμοὺς σπουδαίους καὶ μεγάλους
ἐβάδιζε μονάχος τοῦ ἐμπρός ἀπὸ τοὺς ἄλλους
κι' ἔλεγε ὁ μαστρο-Καστρινός,
» μωρὲ δὲ βλέπεις γεγονόσι!

Γ'.

Ἴδου ὁ Μαυροκέφαλος, ἀνὴρ ἐκ τῶν δεινῶν,
λογίδριον κατὰλληλον προθύμως ἐκφωνῶν.
Ἴδου καὶ νέα μερικὰ μικρὰ δικηγορίδια
ποῦ μοιάζουν σὰν τῆς φθίσεως τὰ ψόφια βακτηρίδια
εἰρωνικῶς προσέχοντα καὶ ὑπομειδιῶντα
εἰς ὅσα ἐρωτεύονται ἐξ ἄλλου φύλλου ὄντα
Ἴδου προσέχον εὐλαβῶς πᾶν τοῦ συλλόγου μέλος.
Ἴδου καὶ ὁ Δεσπότης μας ποῦ ἐφθασε σ' τὸ τέλος.

Δὲν ἐφθασ' ὁ καλὸς πατήρ, οὔτε νὰ ξεδουλιάνη,
ποῦ λόγον πρὸς τὰ τέκνα του σηκώθηκε νὰ κἀνῃ,
λόγον, ποῦ κι' οἱ παπᾶδες μας ἠπόρησαν ἀκόμα
ἐὰν ἐξῆλθε πράγματι ἀπὸ Δεσπότης στόμα
λόγον, ποῦ δὲν θὰ δυνηθῇ κανεὶς νὰ λησμονήσῃ
λόγον, ὅστις τὸν ῥήτορα θὲ ν' ἀποθανατίσῃ,
λόγον, ποῦ ἐνθουσίασε τοὺς Ληξουραίους τόσο
ποῦ ἀπορῶ πῶς ἔτυχε ἐκεῖθε νὰ γλυτώσω
χωρὶς νὰ φάω δηλαδὴ κἀνένα χέρι ξύλο
γιὰ ὅσ' ἀστεῖα κᾶποτε τοὺς ἔγραφα στὸ φύλλο.

Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιερεὺς κατενθουσιασμένος,
«ὦ ἐνδοξὸν καὶ θαυμαστὸν τοῦ Ληξουρίου γένος,
» ποῦ ὑπὲρ πάντας χρήσιμοι ἐφάνητε τῷ κόσμῳ
» σὲ; ἀνθεὶς δμοιάζετε ἀνιζέως εὐδύμῳ,
» εἰ; καὶ σ' τὴν Ἐπανάστασιν ἐφάνητε γενναῖοι
» καὶ λίαν σᾶς ἐθαύμασαν οἱ Κολοκοτρωναῖοι.
» Ναι, ἀπ' αὐτῶν τῶν εὐκλεῶν τῆς χώρας σας χωμάτων
» ἐξῆλθον τόσοι ἄνθρωποι ἀξίας καὶ γραμμάτων.
» Σὲ; τὴν πτωχὴν πατρίδα μας μεγάλως ὠφελήσατε
» ὅταν σ' τοὺς Ἀγγλους μὴ φορὰ κατσάμπες ἐπωλήσατε,

» Ζήτω λοιπὸν, ἀγαπητοί, ὁ σύνδεσμός σας οὗτος,
» καὶ εἴθε μέγας ἐν αὐτῷ νὰ ἐνοικήσῃ πλοῦτος

» ἀγάπης καὶ χρηστότητος καὶ πίστεως συνάμα,
» κατὰ τὸ θεῖον κι' ἱερὸν τοῦ Ἰησοῦ μας γράμμα.
» Εὐχομαι δὲ σ' τὸν Ὑψιστον, παιδιά μου νὰ τοῦ δώκῃ,
» ὅσα νομίζοντ' εὐκολα εἰς τὸ μυαλὸ τοῦ Λιώκη,
» νὰ τὸν στελιάσῃ δηλαδὴ γιὰ δυὸ χιλιάδες ἔτη
» χωρὶς ὁ δαίμων ἐν αὐτῷ κακὰ νὰ παρενθέτῃ.

» Ναι κύριε καὶ Δέσποτα τῆς οἰκουμένης πάσης,
» ποῦ Χερουβεὶμ καὶ Σεραφεὶμ τὰ πλήθῃ διατάσσεις
» σὺ ὁ καθήμενος καὶ ζῶν εἰς αἰθερίους κλόμπους,
» λυπήσου καὶ βοήθησε καὶ τούτους τοὺς Κολόμπους,
» καὶ ὕψωσον εἰ δυνατόν αὐτῶν τὰ πρετόντα,
» μήπως ἀρχήσουν ὡς καὶ πρὶν νὰ ῥίχνουν τὴ βροτὸντα,
» κι' ἀνησυχῇσουν πνεύματα πατέρων τεθνεώτων,
» σὺ ὁ πατήρ ὁ ἅγιος, σὺ ὁ πατήρ τῶν φώτων.»

Δ'.

Αὐτὰ μεγάλη τῇ φωνῇ τοὺς εἶπεν ὁ Δεσπότης,
κι' ἀμέτῳς ἀνατρίχισε ὁ κάθε Ληξουριώτης,
καὶ, «ζήτω ὁ Ἀρχιερεὺς» ἐφώναξε τὸ πλῆθος
κι' ἐφούσκωνε περσότερο τῶν μουσικῶν τὸ στῆθος,
κι' ἀρχήσαν τὰ μικροπαῖδα νὰ πέρνουνε τὰ ὄρη,
κι' ὁ Στάθης τῇ γράν-κάσσα τοῦ ἐβάριε πούλλο ζόρι,
καὶ γυναικῶν ἠκούοντο ἠχοῦντες ποδογῦροι,
κι' ἀφ' τὸ κλαρίνο ἔφυγε ἓνα κλειδί, τ' Ἀργύρη,
καὶ πυρετὸς κατέλαβε τοὺς πάντας νευρικούς
καὶ σπάει τὸ μπαστοῦνι τοῦ ὁ ἀρχιμουσικός,
καὶ ὅπως ἐδακρύζανε ἐκ τῆς βροχῆς οἱ κλόμποι,
ἔτσι καὶ δάκρυα χαρᾶς ἐρίχναν' οἱ Κολόμποι.

Ὁ δὲ Γιαννάκης ὁ Πλαρινός, ποῦναι χωρὶς μουστάκι,
καὶ παίζει καὶ τῇ λύρα τοῦ ἀπὸ μικρὸ παιδάκι,
τόσην μεγάλην ἔλαβεν χαρὰν ὡς ἐκ τοῦ λόγου
ποῦ μέλος ἰδεάσθηκε νὰ γείνῃ τοῦ συλλόγου
ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ συνδρομὴ ἐστὶ προπληρωτέα
ἐσκέφθη πῶς ἡ σιωπὴ εἶναι προτιμητέα,
καὶ ἔτσι ἀπεφάσισε νὰ κρύψῃ τὴν χαρὰν του,
ἀφοῦ θὰ ἐκινδύνευε νὰ χάτῃ τὸν παρὰ του.

Ε'.

Σήμερα φέτος ἔρχεται τὸ πᾶν καθ' ἡμέραν
καὶ ἡμεῖς ἐργατῆς λαμπρὰν εὐκαιρίαν ἔχοντες.
Σήμερα καὶ ὁ Εὐδακτύλος ὁ Ρόκος ὁ ζωγράφος
ἐγένετο καὶ ποιητὴς καὶ δημοσιογράφος.

Σήμερα καὶ ὁ ἄτριχος Χαράλαμπος Ρωμάνος,
κτυπάει γενναϊότατα πᾶν ἀθηνεῖας κράνος.
Σήμερα χαίρετ' ἡ ψυχὴ τοῦ καθενὸς Ἀδλάμη
καὶ γίνετ' ὡς ἐκ θαύματος πλημμύρα σ' τὸ ποτάμι.

Ὁ σύνδεσμός σας εὐχομαι, ὦ φίλοι, νὰ σᾶς ζήτῃ
καὶ πᾶς σκοπὸς τοῦ ἱεροῦ νὰ τοῦ εὐδοκιμήσῃ
καὶ ὡς ἐκ τῆς προόδου τοῦ βεβαίως τῆς μεγάλης,
ν' ἀφήσῃ δόξαν ἀφθαρτον εἰς τοὺς αἰστούς τῆς Πάλης.
Καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῆς γῆς ἐλεύθεροι καὶ δούλοι,
θαυμάσωσιν τὸ ὄνομα τοῦ Ἡλιοῦ Μαρούλη.
Ζήτω λοιπὸν ὁ σύνδεσμος μὲ ὅλα τοῦ τὰ μέλη
καὶ εἴθε, πρῶτα ὁ Θεός, κι' ὅπως Ρόκος θέλει,
ἡ φήμη τοῦ σ' τὰ πέρατα τοῦ κόσμου ν' ἀντηχήσῃ
νᾶναι φιβεὶρ ἀδιόκοπη σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση.

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΑΣ.

Ποίημα ἀπαγγελθὲν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν ἐγκαινίων
τοῦ «Εργατικοῦ Συνδέσμου» Ληξουρίου ὑπὸ τοῦ αἰ-
σηματίου νέου κ. Χ. ΕΥΔΑΚΤΥΛΟΥ.

Σήκωσε τὸ κεφάλι σου
ἐργάτη τιμημένε
ποῦ ἡ καταφρόντια κι' δουλειὰ
σ' τὸ γυρε, ἀδικημένε.

Ποῦ μέρα ρύχτα ἐργάζεσαι
σὰν σκλάβος σ' τὴ δουλειά σου
μήπως καὶ μέτρη ῥηστική
φτωχέ μου ἡ φαμελιά σου.

Μὴ σκύπτεις τὸ κεφάλι σου
εἶναι γὰρ σὲ δειλία,
τὸ πᾶν τοῦ κόσμου εἶναι σὺ,
εὐὸ σ' ἡ κοινωρία.

Ἐργάτη γενναϊόκαρδε
 γὰρ σκέψου τί ἀξίζεις
 ποῦ τόσα χροῖα σ' ἔχουν
 σ' τὸ σκότος καὶ γυρίσεις.

Καὶ μὲς σ' τὸ σκότος ἄποτα
 τὸ αἷμα σου βυζαίνον
 ἀδελφές ἀνθρωπόμεργες
 κι' ὡς τόσο δὲν χορταίνον.

Καὶ σὺ σὰρ ἄκαχο ἄφρι
 τὰ μάτια σου σφαλὰς,
 κι' οὐ σοῦ ποῦρ τὸ ἐκτελείς,
 χατίρι δὲν χαλὰς.

Γὰρ πληρωμὴ σ' τὸ ὕστερο
 σοῦ μὲν' ἡ καταφρόνη
 ὅπως περάσης δυστυχῇ
 τὰ ἑλπομένα σου χρόνια.

Γὰρ πὲς μου σ' τὴν ἀρρώστια σου
 ποῦρς ἦλθε γὰρ ρώτησέ
 ἂν ὑστερεῖσαι τίποτε
 γὰρ γὰρ σὲ βοηθήσει.

Καὶ ρηστικὸς ἂν ἔπαιες
 πολλὰς φρονέες φτωχέ μου
 ποῖος ἐσκεττοῦν γὰρ σὲ ;
 ποῦρ ἐγροῖσας, γὰρ πὲς μου

Νὰ ὅμως ποῦ ξημέρωσε
 μὲν ἡμέρα καὶ γὰρ σένα
 ὅπως σκεφθῇς τὸ λάθος σου
 κι' ὅτι ἔχεις περασμένα.

Νὰ κι' ἡ μυρτιά τριγύρω σου
 π' ἐλπίδα γαρερώνει

γὰρ σοῦ μιλήσῃ φαίνεται,
 λὲς καὶ σὲ καμαρώνει.

Γὰρ στρέψε καὶ σ' τὸ πλάϊ σου
 καὶ πρόσεξε κομάτι,
 πῶς οὐ κυτοῦν τ' ἀδέλφια σου
 ὅλοι γὰρ γιομάτοι ;

Πῶς ἦλθαν γὰρ γιορτάσουν
 τὴν πρώτη τὴ γιορτὴ τους
 κι' ἀπὸ τὴν τόση στέρξη
 τὴν ἀπολὲτρωσὴ τους.

Θάρρος λοιπὸν ἀδέλφια μου
 κι' ἀγάπη ἀνάμεσόν μας
 καθὼς μὴς ἐπαρήγγειλεν
 ὁ σταυρωθεὶς Χριστὸς μας.

Καὶ σὺ πατέρα εὐαγγελιστῆ
 π' ἀπὸ ψηλὰ μᾶς βλέπεις
 καὶ εἰς τὸ ἔργον μας αὐτὸ
 τὸ θεῖον μᾶς προτρέπεις

Εὐλόγησέ το ὕψιστε
 γ' ἀγάσῃ εἰς τὴν γῆν
 καρποὺς τῆς ἀρεσκείας σου
 ὦ Πλάστα μου, Ἀμὴν.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Γ. ΠΕΤΡΑΤΟΥ

Νόσος ἀπαισία ἐνοικήσασα ἐν τῇ ψυχῇ της, ἀπέ-
 σπασε τὴν ἀτυχῆ κόρην ἐκ τῆς μητρικῆς ἀγκάλης, ἐν
 τῇ ἀνθρωπότερᾳ ἡλικίᾳ της. Τὴν εἰς βάρβαρον πέν-
 θους καταπεσόντας γονεῖς καὶ ἀδελφάς της, ἀπὸ καρ-
 δίας συλλυπούμεθα, εὐχόμενοι αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν ἐν
 Θεοῦ παραμυθίαν.

ΙΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ